त्यक् [४] पत्नीꣳ शुचार्पयेत्। उदीचीनमुद्वासयति। एषा वै देवमनुष्याणाꣳ शान्ता दिक्। तामेवैनदनूद्वासयति शान्त्यै" इति। प्राक्प्रतीच्योर्यजमानस्य पत्नीस्थानत्वात् तत्र हविरुद्वासने तयोस्तापप्राप्तिः। दक्षिणतः पित्रधीनत्वात् तत उद्वासितं हविः पितृदेवत्यं भवेत्। देवमनुष्याणां चोपद्रवाभावेन शान्तेयमुत्तरा दिक्। अतस्तामनूद्वासितं हविः शान्त्यै भवति॥

विधत्ते। "वर्त्म करोति। यज्ञस्य सन्तत्यै" इति। पात्रस्य भूमावाकर्षणेन मनुष्यो भस्मना च लाञ्छिता भूमिर्वर्त्मवदेव करोति। उद्वासनकाले तथा कुर्य्यात्। तेन यज्ञः सन्ततो भवति। यदुक्तं सूत्रकारेण 'स्रुक्स्रुवमादाय प्रत्युष्टं रक्षः प्रत्युष्टा अरातय इत्याहवनीये गार्हपत्ये वा प्रतितप्या" इति॥

तदिदं प्रतितपनं विधत्ते।"निष्टपति। उपैव तत् स्तृणाति" इति। तेन निःशेषतपनेन स्रुक्स्रुवयोरुपस्तरणं कृतं भवति॥

निष्टप्तायां स्रुचि चतुर्वारं हविःपूरणं स्रुवेण कुर्य्यादिति विधत्ते। "चतुरुन्नयति। चतुष्पादः पशवः [५] पशूनेवावरुन्धे" इति। चतुर्वारावृत्त्या चतुष्पादः पशवो भवन्ति॥

ग्रहणकाले तेषां पूरणं विधत्ते। "सर्व्वान् पूर्णानुन्नयति। सर्व्वे हि पुण्याराद्धाः" इति। स्रुवाणां परिपूर्त्त्या यजमानसम्बन्धिनः सर्व्वे पुरुषाः पुण्यात्मानो धनसमृद्धा भवन्ति॥

चतुर्णां पर्य्यायाणां मध्ये व्यापारान्तरेण व्यवधानं विधत्ते। "अनूच उन्नयति। प्रजाया अनूचीनत्वाय। अनूच्येवास्य प्रजार्धुका भवति" इति। एकं स्रुवमनु द्वितीयस्रुवोऽञ्चति प्रवर्त्तत